

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Abonamentul:
Un an 2000 Lei. — Șase luni 1000 Lei. — Trei luni 600 Lei. — O lună 200 Lei — Pentru bănci, autorități și străinătate un an 5000 Lei. — Pentru America 3 Dolari, Abonament de sprijin 5000 Lei.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cu fața către pace...

S'au scurs cinci ani dela izbucnirea furtunii celei mari, furtună care a prins în volbura ei toată suflarea omenească. Sunt cinci ani de când no-voarele pământului își pricinuesc, reciproc, dureri adânci, lipsuri din cele mai necruțătoare, strâmtorări de tot felul, tulburări morale și materiale incalculabile în consecințe. Spitalele adăpostesc alți și alți răniți, cârjile își găsesc întrebuintare în mâinile unor oameni abia săltați peste vârsta tinereții, văduvele își plâng soții, măicuțele își jelesc flăcăii porniți departe, bătrânii oftează după nădejdea bătrâneții lor, copiii așteaptă zadarnic după tăicuții lor „cei duși în stele”.

„Plângere și tânguire multă”!... Prin sate, pe la noi și pe la alții, horele au conținut, cântecul a amușit, bucuriile vieții undeva departe au fugit și nădejțile spre alte vremi, mai ne'ncruntate și mai milostive, cu greu se pot înfiripa. Par'că Dumnezeu însuși și-ar fi întors fața Sa dela noi.

Și totuși... Suferințele nu trebuie și nici nu pot fi lăsate să ingenuncheze orice nădejde spre alte vremi. Generațiile de azi nu sunt primele care poartă povara durerilor. Înaintea lor, „încă și alții au fost îngreuiți peste măsură și peste putință, încât n'aveau nădejde nici de viață, ci înșiși se socoteau osândiți la moarte” (cf. II Corinteni 1, 8-9). Unii ca aceștia și-au pus totuși nădejdea în Dumnezeu, „cel ce înviază morții”, în „Părintele îndurărilor și a toată mângăierea, Cel ce ne mângăie în tot necazul nostru, ca să putem mângăia și noi pe cei ce sunt în tot necazul” (II Corinteni 1, 3-4). Și au fost izbândiți.

Tocmai de aceea, nădejdea în bine trebuie să prindă rădăcini și să crească iarăși în sufletul generației noastre. Pentru omenirea întreagă, numai o asemenea creștere înfățișează suportul moral al răbdării, cheazăia eforturilor individuale și colective spre zămislirea unor vremi mai bune și mai drepte. Caracterul negativ al suferințelor poate fi și el atenuat tot numai prin renașterea încrederii în puterea biruitoare a binelui și a dreptății în lume.

De altfel, încercările și durerile aparțin unui capitol alin pedagogia

veacurilor. Necruțătoare și nepărțitoare cum sunt, ele biciuesc moravurile și pot disciplina omenirea. După cuvântul sf. Pavel, prin multe încercări ce vin asupra noastră, „chiar dacă omul nostru cel din afară se strică, cel dinăuntru însă se înnoește din zi în zi” (II Corinteni 4, 16).

Cu adevărat, vremea s'a încruntat adesea împotriva omenirii, scuturând-o din temelii și cu toată strășnicia. Par'că ar fi un educator care își ceartă școlarii, spre a-i ridica, prin aceasta, la o viață mai bogată în ale duhului.

Fără excepție, întorsăturile de veac s'au hrănit din dureri multe și grele, iar jertfele cele mai curate au asigurat — mai ales ele — izbânda. Pildă este jertfa cea mai mare și mai curată, cea de pe Golgota. Ea a străfulgerat omenirea, a tăiat vremea în două, a răsturnat orânduiri deșarte și „i-a făcut pe toți slobozi”. Sabia lui Hristos a frânt-o pe aceea a împăraților și a chemat omenirea la o viață nouă, o viață plină. Trei veacuri de prigonire s'au făcut necesare, până când nenumărații martiri și mucenici să asigure ivirea „epocii de aur”. Renașterea este și ea un exemplu. Revoluția franceză, cu urmările ei adânci și cu jertfele ei înspăimântătoare, a pregătit calea spre libertatea înșilor și a popoarelor. Și ne-am frământat în lipsurile, necazurile, jalea și durerea anilor 1914—1918, ca să ne putem bucura la urmă de independență și de libertate.

Acum însă, suferințele sunt și mai mari, durerile și mai grele. La ele participă omenirea întreagă. E cea mai întinsă dintre încercări și, de bună seamă, va avea urmările cele mai adânci.

Dar ostenele mari cer și liniște adâncă și lungă. Durerile grele se tămăduesc cu răgaz și cu răbdare. De aceea, socotim că și ostenele, greutățile și durerile fără de glas ale înclășării de azi vor invita omenirea la o perioadă de înțelegere și de liniște, la o pace dreaptă și lungă. În pacea aceasta merită să nădăduim și pentru așezarea ei în lume se cade să ne rugăm fără preget. Căci sălășluirea ei printre noi atârână, în primul rând, în îndurarea lui Dumnezeu.

POESIE

Slăvire

de C. Goran

Marie, Malcă îndurată,
Cu fruntea'n stele îmbrăcată,
Răniți, și tulburați, și răi,
Cei mai nevrednici fii ai Tăi,
Venim din căile deșerte,
Pe Domnul roagă-L să ne ierte...

Marie, rai de bucurie,
Ce strălucești în veșnicie,
De chinul Lui noi am uitat
Pe cruce cum a tremurat...
El a murit, ca să ne fie
Izvor, în veac, de bucurie...

Marie, cântec și lumină,
Grădina de mirese plină,
El pentru noi a înviat;
Drept dar, noi cuie doar i-am dat,
În lacrimi alergăm la Tine
Înalță rugăciuni divine
Spre tronul lui înfricoșat,
De serafimii înconjurat.

Executarea armistițiului

București 15 — Ministerul Afacerilor interne a dat un ordin circular organelor subalterne, punându-le în vedere necesitatea împlinirii întocmai a condițiilor din convenția de armistițiu. „De modul cum se va executa convenția de armistițiu, poate atârna însași ființa etnică a Statului nostru”, spune ordinul mai sus amintit.

Manuale gratuite

- pentru elevii de curs primar -

București 15 — La propunerea dlui Ministru al Educației Naționale, Ștefan Voitec, guvernul a alocat un fond de 250 mil. Lei pentru împărțirea gratuită sau cu 50% reducere a manualelor de curs primar.

Lacrimile celor mulți scaldă zorii unui ev nou. Rugăciunile celor blânzi și umiliți pot coborî între oameni pacea lui Dumnezeu. Să credem cu putere în venirea ei, ca nădejțile noastre să nu ne rușineze îndelung. Altfel, la ce ar folosi tot sbuciumul și toată jertfa de azi a omenirii?

DUMITRU CĂLUGĂR

Un om la locul lui

În fruntea județului nostru se află un om de o rară onestitate sufletească, de o nefățărită omenie și de frumos caracter. Este Generalul Gh. Lipovan. Cele trei luni decând conduce acest județ fruntaș al țării, au fost suficiente ca să-l facă iubit de populația orașului și a satelor județului Sibiu, pentru modul prevenitor și lipsit de forme cu care ascultă pe toți cetățenii fără deosebire de stare socială, pentru promptitudinea cu care satisface și rezolvă doleanțele tuturor, când ele pot fi satisfăcute în cadrul legilor și spiritului lor. Este un democrat în sensul bun și generos al cuvântului, căci cu tot gradul înalt pe care l-a câștigat în ierarhia noastră militară prin muncă și destoinicie, nu face pe nimeni să simtă în raporturile cu Domnia Sa nici o distanță, ci stabilește îndată un contact natural, dela suflet la suflet, cu oricine. Dar în același timp este un om de rară seriozitate, care impune și trezește încrederea, spunându-și cuvântul direct, fără artificii și acoperiri.

Este un democrat care respectă omul, dar ține și la buna rânduială, la legile Statului și la cele cari condiționează permanent conviețuirea semenilor.

Caracterul Domniei Sale ni-l dovedește cu deosebire faptul că regimul antonescian l-a pus în retragere la vârsta de 49 ani, fiindcă nu era omul care să se încovoie după vederile dictatorilor de atunci.

Județul nostru poate fi mândru că are în fruntea sa un astfel de om.

Nr. 10594 Bis.

73 1—1

Publicațiune

În conformitate cu dispozițiunile Art. 14 al Regulamentului Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu, Consiliul arhiepiscopesc declară și publică vacantă, — pentru chemarea restrânsă prin transferare sau pentru chemare largă prin numire ca titular — catedra de Istoria Bisericii Române și a Artei creștine ortodoxe dela această Academie.

Sibiu, 12 Decembrie 1944.

Consiliul arhiepiscopesc

„Cu Dumnezeu înaintea...”

De câțiva ani de zile, omenirea continuă să persiste într-o tot mai crescândă și mai deplorabilă criză materială și mai ales spirituală. Nu există popor, care să nu se fi deplasat, cât de puțin, dela traseul normal ce și-l avea marcat, pentru realizarea destinului său, din cauza tensiunii cutremurătoare a ciocnirilor dintre neam și neam, împărțite și împărțite.

S'ar spune că am început să ne aplecăm spre faza finală a vulcanice nebunii omenesti, fapt care este considerat ca un justificat motiv de consolare momentană pentru noi desnădăjduiții. Dar, după câte se pot vedea, auzi, experimenta, bănuși și deduce, — fără să fim pesimiști — popoarele, departe de a-și ameliora furia, se găesc, încă, într-o ferventă stare de furie dezastruoasă. Atâta desorientare și atâta nestabilitate în acțiuni; atâta indiferentism și atâta bâlbăială ca'n zilele noastre, nu cred să fi fost nici la turnul Babel.

Desigur că nici poporul nostru n'a fost scutit nici de data aceasta de suferință și n'a scăpat să fie încadrat în asamblul acestor universale stări haotice. Și acum ca'n totdeauna a fost năpădit de furiuna, care încearcă să devasteze lumea ntreagă. Par'că anume este născut, acest oropsit neam, numai pentru a suferi...

Plecând dela axioma că nu există efect — fie el pozitiv, fie negativ — fără cauză, ar fi natural să ne întrebăm cărui fapt se datorește, în general, desordinea, desechilibrul, desorientare, stările haotice?

Privite în asamblul lor, aceste deficiențe, specifice epocii critice prin care trecem, își au cauza în absența unui Centru sigur care să

depășească flexibilitatea și nestabilitatea centrului, bazat pe potențele umane în sine; absența acelui Centru de sprijin, de care se rezimă oricine, când nu-i mai poate fi suport sigur sprijinul uman.

Acest Centru, care conservă, guvernează și cooperează cu întreg cosmosul și în jurul căruia se centralizează toată ordinea, a fost arătat de noul Președinte al Consiliului de Miniștri, dl General Nicolae Rădescu. „Cu Dumnezeu înaintea” și-a încheiat, Domnia Sa, discursul ținut la radio Duminecă 10 Dec. a. c. Aceste cuvinte au avut puterea de a despăinjeni ochii noștri și de a descătușa inimile noastre.

„Cu Dumnezeu înaintea”... Iată centrul ordinei...

Intr'adevăr, aceasta este rugăciunea poporului nostru, pentru că prin ea și cu ea s'au împletit și realizat toate marile noastre idealuri. Când pronunți din inimă, din conștiință aceste cuvinte ale vieții areți destinul Neamului nostru. Când, în decursul istoriei noastre plină de suferință, dar și de omenie, s'a pornit la vreo acțiune, cât de mică pentru prosperarea Țării fără Dumnezeu? Și când nu ne-am împlinit idealurile de mărire justificată, avându-L în centrul existenței noastre? Poporul nostru este prin excelență religios. Poporul nostru este pătruns de acest sentiment până în cele mai subtile adâncuri ale sufletului său; este — am putea spune — într-o continuă fază de îndumnezeire.

Pe bună dreptate s'a spus — și se poate spune și astăzi — că acele neamuri cari n'au avut fericirea de a cunoaște perioade întregi ale istoriei lor dominante de religiositate; dacă n'au avut și n'au

Șefii ustașilor se pregătesc de fugă

Postul de radio „Slobodna Jugoslavia” anunță că, potrivit știrilor sosite din Zagreb, în ultimele zile cursul aurului și al valutei străine s'a urcat acolo în mod simțitor. Aceasta se explică prin faptul că șefii ustașilor pregătindu-se de fugă, cumpără cantități mari de aur și valută străină. După cum comunică postul de radio, colaboratorii cei mai apropiați ai lui Pavelici și alți șefi ai ustașilor au și primit pașapoarte pentru străinătate. Numai în cursul unei singure zile, ei au scos 40 pașapoarte pentru plecare în Elveția.

în permanență pe Dumnezeu în centrul existenței lor, sufăr de un nivel interior extrem decăzut. Dacă un neam nu știe să-și ridice nivelul istoric prin religie, înseamnă că este lipsit de spiritualitate, este „un steril spiritual”, o „pocitanie spirituală”. Un popor religios, legat de Dumnezeu, chiar dacă suferă de o insuficientă capacitate politică, își deschide un drum în lume datorită „pasiunii religioase”.

„Cu Dumnezeu înaintea”...

Așa au grăit moșii și strămoșii noștri; așa au grăit, înainte de a porni la luptă, Domnitorii și Voevozii noștri și spusa lor n'a fost în deșert; cu aceste cuvinte pornește țaranul nostru la drum, la muncă...

Adevărata ascensiune, adevăratul „înaintea”, numai cu și prin Dumnezeu se poate realiza. Adevărata ordine și adevăratul progres se înlăptuește numai cu Dumnezeu. Așa știm noi Românii. Și așa a știut și Dl Președinte al Consiliului de Miniștri General Nicolae Rădescu. De aceea a pornit la acțiune, la ordine, la muncă, înainte, cu Dumnezeu...

AVRAM PETRIC

Mulțumire

Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește și pe această cale celor ce i-au trimis felicitări și i-au făcut urări de sf. Nicolae, împărțind tuturor arhieresti binecuvântări și făcându-le urări de bine.

Scumpirea mărcilor postale

Din noul tarif postal spicuim, mărcile pentru o scrisoare simplă s'au urcat dela 17 Lei la 35 Lei; cartea postală dela 11 Lei la 20 Lei. Telegramele au primit un spor dublu pentru fiecare cuvânt.

Lână sintetică

Din sursă competentă se comunică că industria engleză — prin iscusința specialiștilor săi — a reușit să fabrice lână sintetică extrasă din plante, ea fiind cea mai recentă invenție britanică.

Se nădăjduiește că industria mătăsii artificiale va fi revoluționată.

„Un neam până își are sufletul tare, sănătos, nu are să se teamă pentru existența lui. Țăria sufletului atâră însă atât de mult de credința religioasă, încât se poate chiar spune că se exprimă prin credință. Vărtosia sufletească se arată prin credință. Sufletul slab, sufletul epavă, e sufletul care nu mai poate crede. Cu cât e mai neșovăitoare, mai neclătinată credința, cu atât e mai tare sufletul și cu atât e mai în stare cel ce-l are să suporte orice, să se adapteze la orice împrejurare grea, să biruie prin răbdare, prin optimism, prin nădejde, strămtorările”.

(Aprilie 1944 TR)

FOIȘOARA

Creștinismul și problemele sociale

de EUGENIU E. MUNTEANU

Omenirea a ajuns, în frământările pentru rezolvirea diferitelor probleme de ordin social, la soluția extremă a unui războiu care, prin imensitatea și forța lui de distrugere, întrece tot ceea ce s'a văzut până acum.

Dar azi, din durerile acestui războiu, o nouă lume se ridică pe ruinele celei vechi. O nouă lume în care accentul cade pe social. Veacul care se deschide este deci un veac de împlinire socială.

Masele populare sunt insufletește de idealul dreptății, al micșorării prăpăstioaselor diferențe dintre păturile sociale. Sufletele sunt încălzite de idealurile unei societăți în care toți indivizii și toate cla-

sele sociale să participe în mod just la bunurile culturii și ale civilizației.

Totdeauna s'a spus că problemele sociale sunt „probleme vitale” sau „arzătoare”, dar aceste probleme au devenit atât de acute, încât deslegarea lor nu mai poate fi întârziată.

Însă problemele sociale de azi nu se pot rezolva fără o înnoire și adâncire lăuntrică, fără simț și aderență pentru ceea ce-i bunătațe, dreptate și dragoste.

Idealul social ce se zămislește sub ochii noștri, nu poate deveni o realitate deplină decât prin puterile duhului creștin, prin flăcările iubirii.

Fața lumii nu se poate schimba de cât dacă o eliberăm de păcatele trecutului, și-i însuflăm duhul moral al creștinismului, singurul creator de viață nouă. De aceea, odată cu apariția creștinismului, care a pus pe primul plan dragostea de om și înlăptuirile practice ale iubirii față de aproapele, se produce o totală schimbare în toate domeniile de manifestare ale vieții omenesti.

Au afirmat, totuși unii, ca Miguel de Unamuno, că creștinismul n'are nimic comun cu problemele sociale, economice sau politice, adică „Hristos n'are nimic cu socialismul, nici cu proprietatea particulară”. Sau că „el nu rezolvă întru nimic

problema pauperismului sau a plus-valorii”, etc.

Natural, creștinismul nu este un rezultat al luptei de clasă și nu e nici o filosofie socială ca a lui Saint-Simon, care credea că se poate face ridicarea morală, materială și intelectuală a unei mase sărace prin aplicarea științei în serviciul măririi producției și al imputinării suferinței umane.¹

Dintr'un punct de vedere opus, alții au susținut că creștinismul ar fi o mișcare revoluționară socială, izvorită ca o reacțiune față de situația grea a sclavilor și a săracilor.

Fapt cert este că creștinismul n'a apărut în istorie ca partid politic, ca mișcare de revendicări revoluționare sociale. Nu aceasta este esența lui, nici taina biruinței lui!

Creștinismul depășește și socialul și politicul. El aparține altor zări, deoarece coboară din veșnicie și ancorează la li-manul spiritului însetat de unirea cu Dumnezeu.

Esența creștinismului nu este social-politică, ci pur spirituală. Cu toate acestea el are mari consecințe și în domeniul

¹ S. Ionescu: Aspectul social al Ortodoxismului, pag. 182.

² Telegraful Român, Nr. 89 din 1944.

¹ Conferință ținută la 30 Noembrie a. c. cu ocazia comemorării Mitropolitului Andrei Șaguna

Pentru reînvierea și cinstirea vechilor și frumoaselor noastre cântece de Crăciun și pentru învierea sufletului nostru creștin românesc

Timotei Popovici

AL 19-LEA TRADIȚIONAL CONCERT RELIGIOS

DE COLINDE ȘI CÂNTECE DE STEA

se va da

Duminecă 17 Decembrie 1944, ora 5 seara

în sfânta biserică a Mitropoliei ortodoxe române din Sibiu

de Corul Mixt al Mitropoliei și Corul Școlii Normale „Andrei Șaguna” secția de fete și băieți sub conducerea părintelui profesor GHEORGHE ȘOIMA

PROGRAM:

- 1 Timotei Popovici: Florile dalbe (colindă din Bănat)
- 2 " " " " (" " Ardeal)
- 3 Timotei Popovici: Florile dalbe (colindă din Ardeal)
- 4 Petru Gherman: Ziurel de zi (colindă)
- 5 Ilie Micu: Vine marea (colindă din Luduș, jud. Sibiu)
- 6 Petru Severin: Dumnezeu dintru 'nceput (colindă)
- 7 Achim Stoia: Sus în 'naltul cerului (colindă din Moldova)
- 8 Nicolae Ursu: Se preumblă Maica Sfântă (cântec de stea din jud. Cluj)
- 9 Ilie Micu: Colo sus la rămurele (colindă din Luduș, jud. Sibiu)

- 10 Gheorghe Cucu: Cetiniță, cetioară dragă
- 11 Gheorghe Șoima: Velerim și Veler Doamne (colindă din Moldova)
- 12 Timotei Popovici: Astăzi s'a născut Hristos (colindă)

Scurtă cuvântare din partea părintelui profesor
Dr. Corneliu Sârbu

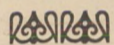
- 13 Gheorghe Șoima: Asta-i seara (colindă din jud. Făgăraș)
- 14 Timotei Popovici: Sub cel roșu răsărit (colindă din Tin-cova, jud. Severin)
- 15 Petru Gherman: Bună Vestă (colindă)
- 16 Timotei Popovici: Steaua sus răsare (cântec de stea din Moldova)
- 17 Petru Gherman: Trei crai dela Răsărit (cântec de stea)
- 18 Gheorghe Șoima: Doamne, a Tale cuvinte (colindă din Țara Motilor)
- 19 Petru Severin: Colo 'n sus pe lângă lună (colindă)
- 20 Gheorghe Șoima: Astăzi toți ne veselim (colindă din Săliște, jud. Sibiu)
- 21 Ilie Micu: Ia, ieșiți-mi mari boeri (colindă din Luduș, jud. Sibiu)
- 22 Timotei Popovici: Praznic luminos (cântec de stea din Ardeal)

Concertul ține o oră și este gratuit pentru toată lumea

Onor. participanți sunt stăruitor rugați să se prezinte din timp, deoarece la orele 4.45 porțile vor fi închise, iar în cursul concertului să păstreze cea mai desăvârșită liniște

Atentat contra lui Szállasy

București 15 — După știri neoficiale dictatorul ungar ar fi fost victima unui atentat după întoarcerea lui dela Hitler. Atentatul ar fi avut loc la Szombathely și Szállasy ar fi destul de grav rănit.

Germania se interesează de condițiile capitulării

Londra 15 — Agenția Reuter transmite o știre a ziarului New-York Times din Roma, după care Germania s'ar fi străduit să obțină dela aliați, o definiție a termenului de capitulare fără condiții.

Trupele rusești aproape de Austria

București 15 — După o știre a agenției germane Transocean, transmisă de agenția de știri Reuter, trupele rusești au înaintat între Drava și Dunăre până la un punct situat aproape de granița Austriei.

Cursuri de Limba Rusă

Sub auspiciile Asociației pentru strângerea relațiilor cu Uniunea Sovietică, s'au inaugurat cursuri de L. Rusă în câteva locuri în Capitală.

viață morală peste întreaga făptură umană și peste activitățile ei, sdruncinând din temelie structura vechilor organizații sociale.

Față de mentalitatea antică, creștinismul se arată superior în toate domeniile de viață, deci și în domeniul social. El aduce o atenuare a formelor prea rigide ale societății antice.

Statul lui Aristotel de pildă, schițat în „Politeia”, cuprinde în alcătuirea lui socială o sumă de contradicții și nedreptăți. Individul dispăre cu libertatea și individualitatea lui în mecanismul Statului, care se întemeiază pe separația organică a claselor sociale și în care sclavajul ocupă loc de prim ordin.

La fel, după Platon, organizația Statului suprime libertatea cetățenilor și coboară pe oameni la nivelul unei turme, distrugând nucleul vieții familiale.

Sclavajul, susținut de filosofii antichității, vădea a lume fără iubire și fără dreptate.

Chiar și în familie era același absolutism și despotism, pe care ni-l confirmă existența celor 12 tabele din Statul roman. Femeia era considerată drept minoră și pusă într-o stare de inferioritate, în timp ce bărbatul își exercita în modul cel mai crud posibil dreptul de „Pater familias”, cu puteri nelimitate de viață și de moarte.

În epoca precreștină, familia decade pentru a face loc unui libertinaj dus la exces. Peste tot apare o disproporție economică și socială: lux și desfrâu în clasa înaltă, mizerie revoltătoare în masa de jos.

În mijlocul acestor stări se ivește creștinismul, care în aparență menține starea socială existentă, în fond însă revoluționează întreaga societate antică. El dă un sens înalt vieții sociale, apropie făptura superioară de cea inferioară prin ideea de frățietate, atenuază suferința și calmează năzuințele materialiste ale claselor populare.

Atitudinea Mântuitorului, față de abuzurile și inegalitățile din vremea Sa, a fost o atitudine de luptă continuă, de certare, de desvelire a viciilor sociale. Cel ce cred în El se închiagă într'un organism spiritual, stăpânit de dragoste.

În organismul acesta spiritual sunt diferențieri izvorite din diversitatea felurilor de muncă, dând naștere diferitelor grupuri sociale, dar fără a se da naștere conștiinței de clasă ca mijloc de luptă între grupurile sociale.

Creștinismul nu acceptă alte motive de diferențiere a grupurilor și susține o unitate mai adâncă a grupurilor de muncă, așezând la bază conștiința valorii omului și puterea valorificatoare a iubirii aproa-

Serviciu religios

În catedrala mitropolitană din Sibiu

În fiecare zi dimineața la ora 6¹/₂, Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie, în fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.

În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8¹/₂, Utrenia, în continuare la ora 9¹/₂ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

Duminecă în 17 Decembrie 1944, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Gh. Secaș și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Ioan Cîrcov și Alexandru Popa. — Predică: cons. A. Nanu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4 preotul Corneliu Sârbu, dela parohia Sibiu-Treiteștari.

pelui, a egalității și frățietății dintre oameni.

În creștinismul primar toți sunt chemați după vrednicie la aceeași fericire cerească, neadmitându-se deosebiri prin naștere, prin bogăție. Iar virtutea, care e cea mai înaltă demnitate a omului, dă tuturor puțința celei mai frumoase egalități. A sorbi flința lui Hristos din acelas Sfânt Potir, este tot ce poate fi mai mișcător, este solidaritatea în jurul celui mai nepătruns mister. În fața Sfântului Potir, categoriile sociale dispar. Toți se pot împărtași de bunul cel mai mare: de Dumnezeu.

Această corectare și innobilare a naturii omenești, prin influența creștinismului în ordinea morală, n'a putut avea alt răsunet, decât innobilarea vieții popoarelor și în ordinea socială, pe baza poruncii iubirii aproapelui.

Aspectul social al creștinismului stă pe această temelie a dragostei față de aproapele, deoarece Sf. Apostol Ioan zice: „Cel ce nu iubește, n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire” (I Ioan 4, 8). Din ea se detașează toate celelalte învățături sociale creștine: egalitatea, frățietatea și mila.

Dar iubirea fără dreptate nu poate servi drept temelie a unei vieți sociale adevărate.

Invățătura zilei

Dece vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o simți?

Matei 7, 3

CALENDAR CREȘTIN

Biserica ortodoxă prăznuiește:
Duminecă 17 Dec. — Pr. Daniil
Luni 18 Dec. — M. Sevastian

Preoți cu crucea'n frunte

Ioan Munteanu

Viță de oieri din Poiana Sibiului. Absolvisc Institutul teologic-pedagogic „Andreian” din Sibiu și era gata să-și împlinească dorința cea mai fierbinte a tinereții sale, prin intrarea în cinul preofesc. Dumnezeu voise, însă, altfel.

Era către sfârșitul toamnei lui 1918. Monarhia pajurei cu două capete trosnea din toate încheieturile, scuturată de frigurile revoluției, iar Românii ardeleni se pregăteau pentru praznicul deia Alba-Iulia, care avea să consfințească unirea Transilvaniei cu Patria-Mamă.

În tot Ardealul s'au constituit atunci comitete și gărzii naționale.

Tânărul teolog Ioan Munteanu, după ce activase câțiva vreme în garda națională din Poiana Sibiului, venise aici la Sibiu; situația clară din satul carpatin al ciobanilor cu obrăzii roșii ca fraga nu-i mai oferia prilejuri de a-și manifesta aprinsa sa dragoste de neam. Aci, s'a pus la dispoziția gărzii naționale, pe care a slujit-o scurtă vreme, dar cu credință.

Ungurii trimiseseră în gara Sibiu, pentru a intimida populația românească, un tren militar blindat, înzestrat cu armament de război. Tânărul Ioan Munteanu pusese la cale capturarea acestei forțărețe ambulante.

Misiunea cea mai primejdioasă și-o rezervase sie-și. Ca să imobilizeze trenul blindat, Ioan Munteanu s'a apucat să demonteze și-nele liniei ferate, în dreptul găzii Sibiu-Fabrică.

Trenul blindat, simțindu-se amenințat, a părăsit gara mare în plină viteză, surprinzându-l pe Ioan Munteanu la lucru. Un lătrat scurt de mitralieră — și trupul lui tânăr s'a prăbușit fără să scoată un geamăt, alături de linia ferată.

Nici cel mai mic semu de cinstită pomenire nu marchează locul unde a fost răpus Ioan Munteanu, și jertfa lui n'ar fi fost înregistrată aici dacă I. P. Sf. Mitropolit Nicolae — al cărui student a fost — nu ne-o povestea într'una din zilele trecute

GRIG

Dați-vă ofranda pentru cei din Moldova și Ardealul de Nord!

În baza acestei dreptăți Sf. Apostol Pavel iscălește primul mesajiu al eliberării popoarelor, când zice: „Nu mai există nici rob, nici slobod, ci toți sunt una în Hristos Iisus”.

Dinamismul acestei idei de dreptate își capătă o forță socială și mai impetuoasă, atunci când se vestește în fața Sfințelor altare eliberarea sclavilor, lucru ce a condus mai târziu la declararea drepturilor omului, la încreștinarea constituțiilor, la democratizarea statelor și la egalizarea claselor sociale și a popoarelor în fața dreptului.

Sclavajul se desființează prin această poruncă a iubirii aproapelui, pierzându-se tot odată în creștinism diferențele sociale esențiale. „Voi sunteți liberi înaintea lui Dumnezeu, chiar dacă sunteți sclavi”.

Această idee nouă democratică este salutată de Tocqueville ca un dar divin: „Egalitatea începe să pătrundă prin Biserica în sânul statelor”.

Pe lângă enunțarea acestui principiu de libertate, egalitate și frățietate între oameni, creștinismul imprimă familiei — celula organismului social — o origine divină, făcând ca ea să se cimenteze prin iubire, respect reciproc și muncă. Femeia

¹ Șerban Ionescu: Aspectul social al Ortodoxiei, pag. 198.

Bravură românească

București 15 — În ultimele zile, trupele române care luptă între Dunăre și Tisa duc lupte grele alături de trupele sovietice. De șase săptămâni armata noastră înfruntă rezistența inamicului și marile dificultăți atmosferice și de teren. Corpul de armată al generalului Șova, trecând Tisa dela 28 Octombrie, a atacat neîntrerupt, pe o regiune întinsă de 100 km. Azi se află în fața capului de pod inamic care apără capitala Ungariei. Trupele conduse de generalul Stoenescu au respins pe inamic dincolo de Tisa, împingându-l în masivul munților Bück. Formațiunile române au obținut mari succese militare și au capturat peste 4.000 de prizonieri, în afară de numărul morți și răniți.

Generalii români, ofițerii și trupa, luptând cot la cot cu ostașii sovietici, au stârnit admirația acestora prin importante lor fapte de arme. Astfel, un comandant superior sovietic a adus mulțumiri și laude diviziei 21 infanterie și generalului Dumitrescu-Polihron, pentru bravura arătată.

Cinste lor, și neamului din care fac parte!

Repatrierea cetățenilor ruși

Măine, Duminecă 17 Decembrie, pleacă cel de al IX-lea transport de cetățeni ruși, cuprinzând pe cei care se găsesc la căminul de ucenici Pia Brătianu din București. Pentru imbarcare e necesar ca fiecare să aibă câte un certificat medical doveditor că nu suferă de nicio boală contagioasă. Certificatele trebuie să fie eliberate de instituțiile sanitare autorizate.

— roaba păgână, răul necesar al lui Herodot și Cato — a fost ridicată la demnitatea cuvenită.

Mântuitorul declară căsătoria indisolubilă, sfârșind-o și subordonând familia autorității divine.

Creștinismul afirmă pe lângă caracterul monogamic și indisolubilitatea familiei, spiritualitatea și libertatea legăturilor dintre toți membrii familiei, pe baza diferențelor naturale.²

La baza vieții familiale se afirmă principiul diviziunii muncii, iar în perioada premergătoare căsătoriei, învățătura creștină cere onestitate și castitate până la întemeierea unei vieți familiale, cerință enunțată și de știință pe temelii psihofiziologice.

Biserica nu vede în familie o concepție a lui Dumnezeu în lumea păcatului. Ea consideră căsătoria ca o taină sfântă, care dă valoare vieții în sine pentru împlinirea scopului ei suprem: premărirea lui Dumnezeu și continuitatea neamului omenesc.³

Folosirea bunurilor materiale de către familie și întreaga societate apare în

¹ Dr. D. Spănu: Suferințele sociale și Hristos, pag. 100.

² Șerban Ionescu: Morala Ortodoxă față de celelalte morale confesionale, pag. 210.

³ S. Ionescu: idem, pag. 215.

Declarațiile dlui Churchill

în chestiunea poloneză

Londra 15 — Dl Churchill, președintele consiliului de miniștri britanic, a făcut astăzi declarații cu privire la Polonia, spunând că nu are nimic de adăugat la cele ce s'au stabilit în conferința dela Teheran și cea din Octombrie. După ce dl Nicolaicici a părăsit Moscova, polonezii n'au reușit să ajungă la înțelegere și guvernul s'a constituit într'un mod nesatisfăcător. Dl Nicolaicici primise asigurări formale, a spus dl Churchill, că dacă polonezii renunță la acele regiuni din Sudul orașului Lublin, care urmează să fie anexate Ucrainei, ar primi în schimb întreaga Prusie orientală și Danzigul. Câștigul Poloniei ar fi fost foarte mare, dacă în locul unui îngust coridor rău consolidat pe care îl poseda înainte de război, ar fi dobândit acum o întinsă regiune de 320 km. pe țărmul Balticeii.

Situația din Grecia

București 15 — Bătălia reînceptută la Atena continuă. Greva dela Salonic și Atena s'a extins în aproape toate orașele. Se crede însă că se va ajunge la un compromis Fruntașii organizației EAM se pregătesc să primească condițiile de armistițiu fixate de generalul Scobie. Ei cer însă să se formeze un guvern de largă coaliție în care să între toate partidele. Din el nu va face parte dl Papanđreu, actualul prim-ministru. Arhiepiscopul Atenei ar urma să joace un important rol mediator. Eventual el ar avea să fie desemnat chiar ca regent până la rezolvarea chestiunii regalității. Prin atitudinea sa hotărâtă din timpul ocupației germane, și-a câștigat stima și iubirea tuturor partidelor.

lumina creștinismului sub o formă cu totul nouă, în deplin acord cu aspirațiile și cerințele omenirii.

Mântuitorul arată clar primejdia bogăției pentru firea cea slabă a omului. El nu poruncește însă sărăcia, ci o sfătuiește pentru înlesnirea ajungerii unei viitoare desăvârșiri. Dacă totuși unii sunt săraci, iar alții bogați, „săracul este prilej de mântuire pentru cel bogat, iar bogatul mijloc de susținere pentru cel sărac, potrivit chemării date lor de Dumnezeu. Cu toate acestea — zice Sf. Scriptură, „cei bogați să nu se semețească, ci să se îmbogățească în fapte bune“.

Bunurile pământești sunt dela Dumnezeu, deci bune în sine; numai prin abuzurile oamenilor ele devin rele aducând totodată păcatul.² Pământul e al Creatorului deci, și el l-a dat oamenilor spre stăpânire și folosire.³

După căderea în păcat a oamenilor, proprietatea n'a mai fost folosită de toți în măsură egală, iar pentru atenuarea acestei dușmăni, creștinismul reamintește că pe acest pământ „omul este numai administratorul averii sale“.

¹ II Tim. 4, 17—19.

² Dr. D. Spănu: Suferințele sociale și Hristos, pag. 83.

³ Geneză 1, 28.

SITUAȚIA FRONTURILOR

Marele Stat Major al armatei române a dat următorul comunicat asupra operațiunilor desfășurate în decursul zilei de ieri:

În Ungaria de Nord-Est, trupele armatei a IV-a române, înfrângând rezistența inamicului, au continuat înaintarea în ambele părți ale văii Hernad, ajungând la poalele munților. Au fost ocupate numeroase localități.

În munții Bück, vânătorii noștri de munte au înfrânt de asemenea rezistența inamicului și au cucerit alte înălțimi.

La Est de Budapesta, au fost respinse toate atacurile inamicului.

Frontul din Est

Londra 15 — În Ungaria Rușii și-au consolidat pozițiile din regiunea Budapestei. Nui întăriri germane au fost aduse și contratacă fără să țină seama de pierderi. La Nord de Budapesta trupe române au capturat 2.600 soldați și ofițeri inamici, în cursul ultimei săptămâni. În Interiorul Budapestei nemții fac întăriri pentru lupte de stradă.

București, 15 — La Nord și Nord-Vest de Mișcolț, trupele sovietice au continuat înaintarea și au ocupat un mare număr de localități. În cursul luptelor dela 13 Decembrie au fost luați prizonieri 870 soldați și ofițeri germani și unguri. Au fost distruse 18 care blindate și 13 avioane inamice.

Agenția Reuter retransmite o telegramă a agenției germane Transocean, din care reiese că trupele sovietice au reluat înaintarea pe frontul Ungariei, ajungând într'un punct aproape de frontiera Austriei. De asemenea, telegrama a-

genției Transocean vorbește despre luptele dintre lacul Balaton și Dunăre.

FRONTUL DIN APUS

Londra 15. Forțele aliate au extins pozițiile ocupate pe malul râului Rôhr și s'au apropiat de frontiera Palatinatului dela Rin. Comunicatul de azi dela cartierul generalului Eisenhower vestește că forțele aliate au înaintat în Alsacia, spre Est, în direcția Rinului, în direcția orașului Lauterburg. La Sud de Strasbourg, trupele aliate au înaintat 3 km. De asemenea, înaintarea continuă în regiunea Ruhr și la Sud de Dürren.

București 15 — În regiunea Saar, forțele americane au trecut frontiera germană. În cursul ultimelor trei săptămâni, din luna Noiembrie, germanii au pierdut câte 650 oameni pe zi.

În Italia, forțele armatei a VIII-a au extins și întărit capul de pod de peste râul Lamone. La Sud-Vest de Imola au fost cucerite 2 sate.

Printre răniți

În localul Academiei noastre teologice este adăpostit un spital pentru răniți. Lucrul s'a înfăptuit din grija părintească a I. P. S. Mitropolit Nicolae și este de mare însemnătate.

Răniții se bucură de o îngrijire deosebită. Nu este vorba aici despre tratamentul medical numai, ci de partea duhovnicească aleasă care însoțește opera de însănătoșare grabnică a scumpulor noștri ostași. Măicuțele stau în ajutor, păr. duhovnic N. Belea pune suflet mult, iar în ultimele două săptămâni s'a făcut un pas mai departe: studenții teologi din anul IV, îndrumați și sfătuiți de păr. prof. D. Călugăr, coboară adesea în mijlocul răniților și rostesc cuvinte de învățătură creștinească. Până acum s'a predicat despre: Sf. Scriptură, Sf. Nicolae, Rugăciune, Mărturisire și Sf. Împărtășanie. Predicile vor continua. În chipul acesta, ostașii răniți sunt hrăniți duhovnicește, iar tinerii studenți în Teologie intră din bună vreme în ogorul vieții lor păstorești.

Tratat de alianță

Deosebită satisfacție se înregistrează atât în cercurile franceze, cât și în cele dela Moscova, în legătură cu semnarea tratatului de alianță între Rusia sovietică și Franța. Tratatul e considerat ca făcând parte din întregul sistem de securitate aliat din Europa de vest. Marea Britanie și Statele Unite au fost informate, prin reprezentanții lor, în tot cursul conversațiilor despre tratatul de alianță.